

Περί ασπασμού

/ Επικαιρότητα

Δρ. Νίκος Ορφανίδης, φιλόλογος – λογοτέχνης

Περί ασπασμού σήμερα ο λόγος, όταν πλέον όλα σχεδόν τα ανθρώπινα απαγορεύονται, εξαιτίας του καθεστώτος του τρόμου, στον οποίο έχουμε περιπέσει. Αυτής της φοβικής κατάστασης, στην οποία έχουμε εσχάτως εισέλθει, ελέω της πανδημίας.

Σκέφτομαι εκείνο το «ασπάζομαι υμάς» και «ασπάσασθε αλλήλους εν φιλήματι αγίω» και «ασπάζονται υμάς αι εκκλησίαι του Χριστού», των Επιστολών του αποστόλου Παύλου. Μαζί σκέφτομαι και όλα εκείνα της έκφρασης της αγάπης, που ακολουθούσαν και συνόδευαν τον βίο μας.

Ασπασμός των αποστόλων Πέτρου και Παύλου.

Σταμάτησαν πια, σκέφτομαι και πάλι, και οι ασπασμοί των ανθρώπων. Έτσι σιγά – σιγά εισερχόμαστε στον τόπο της αποξένωσης. Ο αδελφός μας δέν μας είναι πια οικείος, αλλά ξένος. Εχθρός. Κατά το «homo homini lupus». Έτσι όπως ο Δυτικός τρόπος προ πολλού μας υπεδείκνυε ή μας οδηγούσε. Στη συντριβή, δηλαδή, του ανθρωπίνου προσώπου.

Πάει, λοιπόν, κι ο ασπασμός του χαιρετισμού εν Χριστώ. Έτσι πάμε να κρυφτούμε από προσώπου των ανθρώπων και από προσώπου του Θεού.

Χάσαμε και τη χάρη της ιερωσύνης, έτσι όπως ασπαζόμαστε άλλοτε το χέρι του ιερέως, παίρνοντας το αντίδωρο. Τόσα και τόσα έχουμε πιά χάσει εν μέσω της δαιμονιώδους πανδημίας.

Κι όμως άλλοτε, ακόμα και στο πέρας και στην έξοδο του βίου μας, ήταν το «Δεύτε τελευταίον ασπασμόν», έτσι εις παραμυθίαν και παρηγορίαν.

Δίνω εδώ ένα απόσπασμα από το λόγο του αποστόλου Παύλου, έτσι όπως τον συναντούμε στις Επιστολές του, κι εκείνο το επαναλαμβανόμενο «ασπάζομαι», που μας παρέπεμπε ή εισήγαγε στον τόπο της χαράς:

«...χαίρω σουν το εφ' υμίν· θέλω δε υμάς σοφούς μεν είναι εις το αγαθόν, ακεραίους δε εις το κακόν. 20 ο δε Θεός της ειρήνης συντρίψει τον σατανάν υπό τους πόδας

υμών εν τάχει. Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού μεθ' υμών. 21 Ασπάζονται υμάς Τιμόθεος ο συνεργός μου, και Λούκιος και Ιάσων και Σωσίπατρος οι συγγενείς μου. 22 ασπάζομαι υμάς εγώ Τέρτιος ο γράψας την επιστολήν εν Κυρίω. 23 ασπάζεται υμάς Γάϊος ο ξένος μου και της εκκλησίας όλης. ασπάζεται υμάς Έραστος ο οικονόμος της πόλεως και Κούαρτος ο αδελφός. 24 Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού μετά πάντων υμών· αμήν. («Προς Ρωμαίους», ΙΣΤ, 20-24).

Να, η δυναμική και η μαγεία του ασπασμού στις σχέσεις των ανθρώπων, που αποκαλύπτει ή μας οδηγεί στην κατάσταση του οικείου, σε αντίθεση με το ανοίκειο των ημερών μας. Του ασπασμού, που μας πάει στη δυναμική της αγάπης και στη διάνοιξη και την κοινωνία με τους αδελφούς και με τον πλησίον.

Μαζί με τον ασπασμό των Επιστολών, και η καταληκτική ευχή του αποστόλου Παύλου: «Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού μετά πάντων υμών· αμήν».

Όλα αυτά μας οδηγούν στη χαρά και στην ευλογία και στην παραμυθία και στη γαλήνη, σε εποχές ταραχής και φόβου και τρόμου και πανικού. Στον τόπο της αναπαύσεως της ψυχής. Έτσι διά του ασπασμού των ανθρώπων εν Χριστώ Ιησού.

Να, ο τόπος της αγάπης και της κοινωνίας των ανθρώπων. Κι ο ασπασμός των ψυχών μας, μαζί με τον ασπασμό του σώματος.

<https://bit.ly/376wXEM>